

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Milana Lipovského a sudcov JUDr. Jany Serbovej a JUDr. Štefana Sekelského na neverejnom zasadnutí v Bratislave 16. marca 2011 v trestnej veci obvineného **F. H. pre zločin sexuálneho zneužívania** podľa § 201 ods. 1 Tr. zák., vedenej na Okresnom súde v Martine pod sp. zn. 23T 63/09, o dovolaní, ktoré podal obvinený F. H., zastúpený obhajcom JUDr. V. K., advokátom v Martine, proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline zo dňa 28. septembra 2010, sp. zn. 2To 88/2010, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného F. H. **sa o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Okresného súdu v Martine zo dňa 8. júna 2010, sp. zn. 23T 63/2009, bol obvinený F. H. uznaný za vinného zo zločinu sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

v presne nezistenej dobe, niekedy v mesiaci október 2008 zaklopal na dvere bytu č. X. v M., kde býval M. P., nar. X., ktorému povedal, aby išiel na chodbu, že sa chce s ním rozprávať, keď vyšiel na chodbu, tak mu povedal, aby išiel s ním do pivnice, po vojdení do kočikárne mu povedal, aby si mu sadol na kolená, čo P. odmietol, na to mu povedal, že sa mu snívalo, ako s ním vykonával pohlavný styk a začal ho obchytkávať po celom tele a medzi nohami, potom mu dal ruku pod nohavice a chytal ho medzi nohami, na to sa mu snažil vyzliecť nohavice, ale M. P. mu dal ruku preč a z miestnosti odišiel, neskôr v priebehu mesiaca najmenej sedemkrát opäť búchal a zvonil na byt, kde býva M. P., pričom mu už P. neotvoril.

Okresný súd obvinenému za to podľa § 201 ods. 1 Tr. zák. za použitia § 39 ods. 2 písm. c/ Tr. zák. v spojení s § 38 ods. 2 Tr. zák. uložil trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., za použitia § 50 ods. 1 Tr. zák. výkon uloženého trestu podmienienečne odložil na skúšobnú dobu v trvaní 4 (štyri) roky.

Podľa § 73 ods. 1 Tr. zák., za použitia § 74 ods. 1 veta prvá Tr. zák. súd uložil obvinenému ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou. Ochranné liečenie potrvá, kým to vyžaduje jeho účel.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. poškodeného M. P. s nárokom na náhradu škody odkázal na konanie vo veciach občianskoprávných.

Na základe odvolania, ktoré podal obvinený F. H. proti tomuto rozsudku, Krajský súd v Žiline uznesením zo dňa 28. septembra 2010, sp. zn. 2To 88/2010, rozhodol tak, že podľa § 319 Tr. por. odvolanie obvineného F. H. zamietol.

Obvinený F. H., prostredníctvom splnomocneného obhajcu JUDr. V. K. podal proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline zo dňa 28. septembra 2010, sp. zn. 2To 88/2010, v spojení s rozsudkom Okresného súdu v Martine zo dňa 8. júna 2010, sp. zn. 23T 63/2009, dovolanie z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. c/ a písm. g/ Tr. por., pretože zásadným spôsobom bolo porušené jeho právo na obhajobu a rozhodnutie bolo založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom, pričom tieto okolnosti obvinený namietal už v konaní pred odvolacím súdom (§ 371 ods. 3 Tr. por.).

Dôvody, ktoré uviedol vo svojom dovolaní sú v podstate totožné s tými, ktoré uviedol v odvolaní proti rozsudku prvostupňového súdu. Vo vzťahu k dôvodom dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. uviedol, že je človekom ťažko postihnutým závislosťou na alkoholických nápojoch, nemá silu a schopnosť sám sa rozhodnúť bez vonkajšieho donútenia k absolvovaniu liečby. Namietal, že tento jeho stav trval už pred samotným trestným stíhaním a priznanie sa k spáchaniu skutku v takomto stave bolo v rozpore s ustanovením § 37 ods. 2 Tr. por.. Uviedol, že bez ohľadu na to, kto tento stav zaviniť, on nebol schopný sám sa náležite obhajovať, čo potvrdil aj znalecký posudok

MUDr. J. K. a MUDr. A. S.. Tiež namietal, že aj keď je jeho osobnosť výlučne heterosexuálna, súd ho uznal za vinného zo skutku vlastného ľudom so sexuálnou úchylkou – pedofiliou.

K dôvodom dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. uviedol, že na hlavnom pojednávaní boli vykonané dôkazy, ktoré mali byť verifikované oproti ich vykonaniu v prípravnom konaní. Akékoľvek rozpory boli odstránené odkazom na lepšiu pamäť v prípravnom konaní, kde boli dôkazy získané a vykonané pri odopretí práva na obhajobu obvineného. Takto potom nebolo možné realizovať právo na obhajobu ani v konaní pred súdom. Ďalej namietal, že odvolací súd ani neodpovedal na jeho relevantný argument, že bol v konflikte s rodinou poškodeného a že úmyselnú lož by znalecký posudok psychológa nedokázal odhaliť, keďže neuróza poškodeného ako obete údajného trestného činu, nebola zistená ani v prípravnom konaní.

Obvinený preto navrhol, aby dovolací súd na verejnom zasadnutí v zmysle § 386 Tr. por. vydal rozsudok, ktorým vysloví porušenie zákona a súčasne zruší uznesenie Krajského súdu v Žiline zo dňa 28. septembra 2010, sp. zn. 2To 88/2010, a tiež konanie, ktoré mu predchádzalo.

Dovolanie obvineného F. H. bolo zaslané na vyjadrenie v zmysle § 376 Tr. por. Okresnej prokuratúre v Martine (č.l. 182), ako aj zákonnému zástupcovi poškodeného (č.l. 182), títo však svoje právo vyjadriť sa k dovolaniu v stanovenej lehote nevyužili.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.), na základe podaného dovolania zistil, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1 Tr. por.), bolo podané osobou oprávnenou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), za splnenia ustanovenia § 373 Tr. por., v zákonnej lehote a mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1, ods. 2 Tr. por.), ale súčasne zistil aj to, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. c/ Tr. por., lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por.

Dovolanie umožňuje oprávneným osobám namietat' zásadné porušenie procesnoprávných a hmotnoprávných ustanovení v rozhodnutiach súdov, a to z dôvodov, ktoré sú taxatívne upravené v ustanovení § 371 ods. 1 písm. a/ až písm. l/ Tr. por.

V zmysle § 374 ods. 1 Tr. por. dovolanie už pri jeho podaní musí byť odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozhodnutie napáda a aké chyby sa výtýkajú rozhodnutiu alebo konaniu, ktoré rozhodnutiu predchádzalo.

Dôvodom pre podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. písm. c/ je, že zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu. Pod pojmom zásadné porušenie práva na obhajobu mal zákonodarca na mysli, že v konaní boli najmä porušené ustanovenia o povinnej obhajobe. Táto podmienka dovolania je spravidla splnená vtedy, ak obvinený po určitú časť trestného konania nemal obhajcu, napriek tomu, že ho mal mať, ak orgány činné v trestnom konaní, alebo súd v tomto čase aj skutočne vykonávali úkony trestného konania, ktoré smerovali k vydaniu meritórneho rozhodnutia, ktoré bolo dovolaním napadnuté.

Vo vzťahu k námietke obvineného, že bolo porušené jeho právo na obhajobu, keď došlo k jeho priznaniu v rozpore s § 37 ods. 2 Tr. por., treba uviesť, že pochybnosti o spôsobilosti náležite sa obhajovať môžu vzniknúť napr. u obvinených, u ktorých ich duševný stav vyvoláva v tomto smere pochybnosti, tiež u obvinených s rečovou vadou, poruchou sluchu, hluchonemých, nemých, slepých, alebo ťažko chorých, u obvinených, ktorí sú po úraze v kóme, alebo v inom obdobnom stave hospitalizovaný v nemocnici.

Najvyšší súd poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 2To 88/2010, ktorý sa s touto námietkou obvineného vysporiadal na strane 3 svojho rozhodnutia. Najvyšší súd považuje tieto závery za správne, plne sa s nimi stotožňuje a z toho dôvodu na ne len odkazuje.

Vo vzťahu k dôvodu dovolania uvedenému v ustanovení § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. Najvyšší súd konštatuje, že nezistil skutočnosť, že by boli dôkazy súdom vykonané spôsobom, ktorý je v rozpore so zákonom. Ako bolo už vyššie naznačené, právo na obhajobu obvineného nebolo porušené, jeho výsluch v prípravnom konaní bol vykonaný zákonným spôsobom. Obvinený nevyužil možnosť požiadať o ustanovenie obhajcu podľa § 40 ods. 2 Tr. por., čo využil až v konaní pred súdom. Najvyšší súd nezistil ani porušenie zásady bezprostrednosti v konaní pred súdom, na pojednávaniach sa zúčastnil obvinený, aj jeho obhajca a mali možnosť vyjadriť sa k dôkazom vykonaným na hlavnom pojednávaní. Obvinený neuviedol aké konkrétne porušenie procesnoprávnych ustanovení súvisiacich

s vykonávaním dôkazov na hlavnom pojednávaní, resp. verejnom zasadnutí namieta. Skutočnosť, že obvinený nesúhlasí s hodnotením dokazovania vykonanom na hlavnom pojednávaní nemôže zakladať dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por.

So zreteľom na to, že v posudzovanej veci neboli splnené podmienky dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/ a písm. g/ Tr. por. Najvyšší súd Slovenskej republiky bez preskúmania veci podané dovolanie na neverejnom zasadnutí odmietol podľa § 382 písm. c/ Tr. por.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.

V Bratislave 16. marca 2011

JUDr. Milan L i p o v s k ý, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová